

Colofon

Voor Iris:

*Zij begon met uitpakken
toen ik het nog niet kon.*

zesde druk, 2019

ISBN 9789077556306 voor deze e-publicatie

NUR 734

Trefw.: roman, filosofie, psychologie

© 2002 Rudi de Graaf

Omslagontwerp Esther Zwart

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

LPN 70012-205-05-3302-8002

info lezerspoort nl

www lezerspoort nl

LezersPoort Uitgevers

Voor het lezen

In dit boek ontmoet Tom de Oude Man. Tom vertegenwoordigt ons als lezer. Hij is in de veertig en vermoedt dat het leven veel meer biedt aan geluk, innerlijke rust en bijvoorbeeld verbinding met anderen dan hij nu ervaart. Hij werkt hard, voelt zich meestal onvoldoende begrepen en te weinig gewaardeerd. Hij is niet ongelukkig, maar wel een beetje gestrest. Hij wil anders, maar weet niet hoe.

De Oude Man is in de tachtig en vertegenwoordigt onze natuurlijke wijsheid. Hij biedt Tom voortdurend de ervaring om zijn eigen innerlijke rust te vinden. Natuurlijk loopt Tom dan tegen blokkades op. Hoe deze blokkades te zien voor wat zij zijn en iets anders te doen dat eenvoudiger is, ontdekt de lezer samen met Tom.

Het Kado is een leuk, soms uitdagend en uiteindelijk vertederend verhaal. De lezer is uitgenodigd de reis samen met Tom te maken. Daarmee zul je als lezer waarschijnlijk hetzelfde meemaken als Tom. Jij bent zoals Tom en daarmee ook zoals de Oude Man. Daarover gaat dit verhaal: het ontwaken van onze innerlijke rust, warmte en betrokkenheid. Het Kado is er om uit te pakken.

***

‘Je hoeft het alleen maar uit te pakken,’ zei Tom.

Gretig pakte de oude man het pakje uit.

‘Wanneer pak je jouw kado uit?’

Niet-begrijpend keek Tom de oude man aan.

Glimlachend stak de oude man een wijsvinger op en zei:

‘Het mooiste kado heb je al.’

Tom haalde zijn schouders op en keek naar de jonge vrouw. Zij knikte hem toe en vroeg: ‘Ga je nog met hem mee?’

‘Misschien vind ik het kado er wel,’ zei Tom cynisch.

‘Misschien wel, misschien niet,’ lachte de oude man.

De eerste keer dat Tom in het eethuisje van de oude man verzeild raakte was na een vruchteloze vergadering.

Gefrustreerd ging Tom de stad in en ontdekte deze plek bij een kruispunt in een drukke straat. Hij had even verwonderd naar de naam gekeken: Thuis. Vreemd, maar het straalde wel een bekende warmte en vriendelijke sfeer uit.

Tom ging naar binnen, bestelde een broodje aan de bar en bekeek hoe de jonge vrouw het bereidde. Zij zette ook een glas melk voor hem neer. Op dat moment draaide een grote rossige beer van een man zich om en snauwde tegen een jongen naast hem aan de bar:

‘Donder op met je rommel.’ De beer zette zijn woorden met een ferme duw kracht bij. Tom hield de omvallende jongen tegen en bracht hem terug in balans. Tom kon echter niet voorkomen dat daarbij zijn glas omviel en melk over zijn eigen broek droop.

De jongen keek verschrikt en zei:

‘Het spijt me, meneer.’

Tom knikte hem vriendelijk toe en zei:

‘Het is niet erg. Jij kon er niets aan doen.’ Vervolgens keerde hij zich naar de beer en vroeg koel: ‘Was dat nodig?’

‘Dat maak ik uit. En niet jij,’ antwoordde de beer agressief.

‘Je hebt mijn glas omgegooid, mijn pak bevuild en je weet je niet te gedragen. Wat moet ik nou met jou,’ sprak Tom peinzend. Hij zweeg even, keek toen gemaakt blij en zei:

‘Ik weet het. Je gaat je excuses aanbieden.’

De jonge vrouw achter de bar stak bezwerend haar hand op en zei:

‘Zo erg is het allemaal niet. Laten we er geen drukte over maken. Ik betaal de stomerij wel.’

Maar Tom liep al op de beer af. Op dat moment verscheen plotseling een oude man van in de tachtig. De oude man hield Tom met zachte hand tegen en zei tegen de beer:

‘Volgens mij maakte jij maar een grapje. Het was een vriendelijk bedoelde duw. Nietwaar? Net als de eerste keer. Er is niets gebeurd. Je bent welkom.’

De oude man legde zijn linkerhand op de schouder van de beer. De beer knikte. Tom streek over zijn natte

broek en keek naar de jongen en de jonge vrouw. Het tweetal keek hem stil afwachtend aan. In de rest van de zaak was het ook stil geworden. Het viel Tom op hoe iedereen op hem wachtte, terwijl hij zich op een zachte manier tegengehouden voelde. De oude man liet Tom staan en ging naast de beer op een barkruk zitten.

‘Zal ik een nieuw glas melk voor je inschenken?’

vroeg de jonge vrouw aan Tom.

‘Geef me maar een espresso en één van die notentaartjes van je,’ besloot Tom.

De oude man had zijn hand nog steeds op de schouder van de beer liggen en vroeg:

‘Doe je wel vaker iets dat niet wordt begrepen?’ De beer knikte.

‘Dat lijkt me nogal eenzaam,’ zei de oude man meelevend.

Het meisje bracht de espresso en het taartje en stelde vragend voor:

‘Je kunt de stomerijbon aan mij geven.’

Rudi de Graaf (1957) houdt zich in bedrijven en daarbuiten bezig met het ontwikkelen van leiderschap, begeleiding in het nemen van zelfverantwoordelijkheid en het aanboren van motivatie voor verandering.